

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Lh. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til Finantsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges Lh. Nielsens ovennævnte Forslag.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Told- og Skibsafgifterne af 4de Juli 1863 § 18.
(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 11—12)

Solm: Jeg kan tænke mig Grunden til dette lille Lovforslags Fremkomst, idet der som bekendt ved Aalborg er oprettet en stor Fabrik, som vilde blive uheldig stillet, hvis ikke en Bestemmelse som den, der her er bragt i Forslag, blev vedtaget. Dette er imidlertid Et, men et Andet er, om det er rigtigt at vedtage denne Bestemmelse, selv om der gives enkelte Tilfælde, hvori Folk vilde blive noget uheldig stillede, hvis det ikke sker. Dersom man nemlig vedbliver at tage saadanne Hensyn og hist og her at komme med saadanne smaa Ufveigelser fra Toldloven, vil det Sandsynlige vistnok være, at man vil komme til at vente i lang Tid, inden man kommer til en endelig Ordning af hele Toldvæsenet. Jeg er derfor for Dieblisset noget i Tvivl om, hvorledes jeg skal stille mig til dette lille Lovforslag, og jeg har fundet mig foranlediget til at udtale dette ved første Behandling. Da Thinget imidlertid er saa lidet fuldtalligt idag, og da som Følge deraf den Beslutning, som nu maatte blive tagen af Thinget, maatte ikke vilde blive noget virkeligt Udtryk for Thingets Ansigtelse, skal jeg ikke nu gjøre andre Indvendinger mod Loven, men kun fremhæve mine Betæneligheder. Det vil sees, at dette lille Lovforslag kun indeholder en Begunstigelse for enkelte Folk i Samfundet; det indeholder kun en Udvikling af den Begunstigelse, der, som det hedder i Motiverne, er tillagt Enkelte med Hensyn til Forbruget af Salt til Kvægafbring. Denne er kun til Nytte for ganske Enkelte, idet der er meget Faa, som kjøbe saameget Salt, at de kunne komme ind under denne Begunstigelse, som er en Følge af en tidligere vedtagen Bestemmelse, og denne Begunstigelse, som her tales om, vil komme endnu Færre til Gode. Det er mine Betæneligheder ved Forslaget, og dem har jeg ikke villet udtale at udtale ved denne Sags første Behandling.

D. Christensen: Naagtet dette lille Lovforslag vedrører en Artikel, med Hensyn til hvilken vistnok de Allerfæste kunne være enige om, at den

i allerhøjeste Grad er en Nødvendighedsartikel, hvorfor ogsaa Tanken mere og mere gaar i den Retning, at den skulde blive toldfri, tror jeg med det ærede Medlem, som nu havde Ordet, at det er uheldigt at fremkomme med en Stump af et Lovforslag i denne Retning. Jeg skal imidlertid ikke dvæle videre ved denne Tanke, men blot gjøre den meget ærede Minister opmærksom paa, at der vistnok kunde være Trang til en lille Forandring i de Bestemmelser, der for Tiden gjælde med Hensyn til den Toldgodtgjørelse, der ogsaa blev nævnt af den ærede sidste Tale, og som bliver givet for Salt, der bliver anvendt til Kvægafbring og enkelte Steder ogsaa til Gjødning, Jeg skulde tage meget Feil, om der ikke hist og her indsniger sig Feil, som virkelig ere til Lab for Statskassen. Jeg vil ikke bruge noget stærkere Udtryk end Feil, skjøndt der maatte kunde være Grund til at bruge et stærkere. Paa enkelte Steder i Udlandet, hvor der ogsaa finder lignende Begunstigelse Sted, ved jeg, at det Salt, for hvilket Tolden bliver godtgjort, fordi det anvendes i bestemte Diemed, bliver tilsmudset med et eller andet mineralst Stof, som kun gjør det muligt at anvende det i de Diemed, hvori det skal bruges. Det er nemlig ikke blot i Agerdyrningens Tjeneste, man anvender det, men ogsaa ved Fabrication og Signende, og jeg tror, det vilde være heldigt, om den høitærede Minister vilde have et skarpt Die med, at en saadan Foranstaltning blev indført. Det var kun disse Bemærkninger, jeg har fundet mig foranlediget til at fremsette, og som jeg haaber, at den høitærede Minister vil modtage med Velvillie.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Rigsdagmand, som først havde Ordet, nærede nogen Betænelighed ved at gaa ind paa dette Lovforslag, hvilket han selv meget rigtig betegnede som et meget lille Lovforslag, af Hensyn, saavidt jeg forstod, til, at man skulde betænke sig noget paa at gaa ind paa en stykkevis Revision af vor Toldlovgivning. Det forekommer mig imidlertid, at man ikke ret vel vil kunne væge sig imod at gaa ind paa en saadan stykkevis Forandring i de gjældende Bestemmelser, naar disse ifølge Forholdenes Udvikling fremkalde en ligefrem Uretfærdighed, og som en saadan forekommer det mig, man vel kan betegne det, at et Naastof indgaar beskattet, medens det industrielle Produkt, som tilvirkes deraf, indgaar toldfrit. Dette er netop Tilfældet her, idet Salt indgaar beskattet og forarbejdes til Soda, medens den fremmede Soda indgaar toldfrit. Dette Misforhold, som forekommer mig at grændse meget nær til Uretfærdighed, kan naturligvis rettes paa en af to Maader, enten ved at man gjør Soda toldpligtig, eller ved at man frigjør det Salt for Told, som anvendes til den indenlandske Sodafabrikation. Jeg har troet, at den sidste Vej vilde være den, der vilde behage Repræsentationen mest, og derfor gaar mit For-